

دریچه

موافقت با شناورشدن ساعات کار کارمندان

● **ایسنا:** معاون حمل‌ونقل و ترافیک شهرداری تهران از موافقت هیئت وزیران با کلیات طرح تغییر ساعات اداری کارمندان در هفته اول مهر خبر داد و گفت: به‌زودی بخش‌نامه‌های لازم دراین‌باره به ادارات و سازمان‌ها ابلاغ می‌شود. محسن پورسیدآقایی با بیان اینکه هماهنگی‌های لازم با تمام نهادهای درگیر با مسائل مربوط به آغاز مهر انجام شده است، افزود: خوشبختانه مدیران مجموعه‌های داخل شهرداری و نمایندگان پلیس راهور تهران بزرگ، آموزش‌وپرورش، اورژانس تهران، فرمانداری و استانداری در ستاد استقبال از مهر حضور دارند تا در صورت لزوم، دستورات و تمهیدات ویژه‌ای را برای مهار و کنترل ترافیک اول مهر و خدمت‌رسانی به شهروندان داشته باشیم. او ادامه داد: طبق برنامه‌ریزی‌های انجام‌شده در حوزه‌های مترو، اتوبوس‌رانی و تاکسی‌رانی، با درنظرگرفتن سرویس‌های ویژه و کاهش سفرفاصله ناگان، تمهیدات لازم برای خدمات‌رسانی به شهروندان در نظر گرفته شده است. معاون شهردار تهران با اشاره به تمهیدات در نظر گرفته‌شده در صورت وقوع حوادث و تصادفات رانندگی در معابر و جزرگراه‌ها، بیان کرد: محل‌هایی برای استقرار جرتقلیل‌های سازمان آتش‌نشانی در نظر گرفته شد تا در صورت وقوع حادثه و تصادف، در کمترین زمان اقدام به بازگشایی معابر کنند. به گفته او: خوشبختانه طبق تأکیدهای رئیس پلیس راهور تهران بزرگ، نیروهای پلیس حضور بسیار مؤثری در تمام مناطق دارند. پورسیدآقایی یادآور شد: همچنین از سال گذشته نقاط بحرانی ترافیک شناسایی و در اختیار پلیس راهور و سایر بخش‌ها و آموزش‌وپرورش قرار داده شده است تا برنامه‌ریزی‌های لازم را در این زمینه داشته باشند.

خرید ۶۳۰ دستگاه واگن برای خطوط متروی تهران

● **ایرنا:**مدیرکل دفتر حمل‌ونقل ریلی درون‌شهری و حومه سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌ها گفت: مناقصه خرید ۶۳۰ دستگاه واگن برای خطوط متروی تهران کلید خورد. حسین رجب‌صلاحي گفت: در جلسه‌ای که با حضور نمایندگان این سازمان به‌عنوان کارفرما و سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران (ایدرو) به‌عنوان مدیر طرح تشکیل شد، تصمیمات نهایی برای نحوه برگزاری و فروش اسناد این مناقصه اتخاذ شد. در این راستا برنامه زمان‌بندی فروش اسناد و دریافت پیشنهادها مصوب شد که تاریخ ارسال دعوت‌نامه‌ها به لیست کوتاه ۲۶ شهریور، تاریخ انتشار اسناد مناقصه ۲۸ شهریور، پایان مهلت دریافت اسناد مناقصه سوم مهر، پایان مهلت ارسال پرسش‌های شرکت‌کنندگان درخصوص مناقصه ۱۲ مهر، پایان مهلت ارسال پاسخ به همه شرکت‌کنندگان بدون ذکر نام سؤال‌کننده ۱۶ مهر، پایان مهلت ارسال پیشنهادها از طرف شرکت‌کنندگان ۱۵ آبان و زمان بازگشایی پاکت‌ها ۱۶ آبان باشد. رجب‌صلاحي در زمینه طرح تأمین واگن‌های متروی کلان‌شهرها نیز گفت: براساس مصوبه شهروپروما سال ۹۵ شورای اقتصاد، تأمین دو هزار دستگاه واگن مترویی برای ۱۰ کلان‌شهر تهران، تبریز، مشهد، اصفهان، شیراز، اهواز، قم، کرمانشاه و کرج برعهده وزارت کشور، سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌های کشور با مدیریت طرح وزارت صنعت (ایدرو) گذاشته شده است که بیش از نیمی از این واگن‌ها متعلق به خطوط متروی تهران خواهند بود.

وی توضیح داد: در مجموع پنج شرکت واگن‌ساز ایرانی مینا، واگن‌پارس، ایرکو، واگن‌سازی تهران و پلور سبز در کنار ۱۲ شرکت واگن‌ساز خارجی از ۹ کشور شامل CMC، BSR، بوژن، دالیان و CRC از چین، واگن‌ماش از روسیه، CAF از اسپانیا، هیوندای روتم از کره‌جنوبی، آلستوم از فرانسه، زمینس از آلمان، اشتادلر از سوئیس، فیрма از ایتالیا و هندوستان مورد تأیید کارفرما قرار گرفته‌اند. او افزود: این شرکت‌ها باید حضور در مرحله ارزیابی کیفی، ۱۹ کنسرسيوم را تشکیل داده‌اند.

تعداد سالمندان کشور به ۷/۵میلیون نفر می‌رسد

● **مهر:** مدیرکل دفتر توانبخشی روزانه و توانبخشیکی بهزیستی گفت: ۷/۵میلیون سالمند در کشور هستند که حدود ۱۵۰ هزار نفر از آنها، تحت پوشش سازمان بهزیستی قرار دارند. زهرا نوح‌پرست، مدیرکل دفتر توانبخشی روزانه و توانبخشیکی بهزیستی، تصریح کرد: استان‌هایی که میانگین سنی بالایی دارند، به ترتیب گیلان، تهران، اصفهان، سمنان و مازندران هستند و استان‌های جوان ما هرمزگان، خوزستان و سیستان‌وبلوچستان است. هرچه سن بیشتر شود، بالطبع بیماری‌های مربوط به سالمندی نیز بیشتر می‌شود.

مدیرکل دفتر توانبخشیکی روزانه و توانبخشیکی بهزیستی افزود: از فعالیت‌های سازمان بهزیستی، نگهداری شبانه‌روزی از سالمندان است. ما حدود ۲۸۱ مرکز شبانه‌روزی سالمندان در کشور داریم. این مراکز کاملاً غیردولتی هستند و سازمان بهزیستی در آرای هر فرد به این مراکز یارانه پرداخت می‌کند.

شهرزاد همتی: از همان روزهایی که رضا فرجی‌دانا

در مجلس ایستاد و از واکنش‌های دولت روحانی در ماجرای بورس‌یه‌ها سخن گفت و آن موضوع به قیمت پایان دوران وزارتش در دولت روحانی تمام شد، تا همین امروز دانشجویان از شرایط آموزش عالی راضی نیستند و می‌گویند هنوز که هنوز است اساتدهای درجه‌یک به دانشگاه بازگشته‌اند. دانشجویان دنبال چه دانشگاهی هستند؟ غلامرضا ظریفیان، معاون وزیر علوم در دولت اصلاحات، در گفت‌وگو با «شرق» می‌گوید حالا دانشجویان فضای امن می‌خواهند: نه امنیتی؛ اما سؤال اینجاست که از سه گزینه فعلی روی میز برای تصدی وزارت علوم، یعنی ضیا هاشمی، الهام امین‌زاده و حسین سلیمی کدام‌یک بخت وزیرشدن دارند و کدام می‌توانند آرامش را به دانشگاه‌ها بازگردانند.

حالا بعد از استقرار دولت دوازدهم و چپش کابینه دو وزارتخانه نیرو و علوم هنوز وزیر ندارند. فرق وزارت علوم و نیرو در معرفی‌نکردن وزیر است؛ یعنی با وجود آنکه پیش از معرفی کابینه از طرف حسن روحانی، گمانه‌زنی‌هایی درباره وزرا وجود داشت؛ اما هنوز خبری از معرفی وزیر نیست و به گفته مسئولان دولتی، روحانی وزیر علوم را اواسط مهر معرفی می‌کند.
باین‌حساب تا دو هفته دیگر ضیا هاشمی، معاون فرهنگی وزارت علوم در دولت پیشین، همچنان سرپرست وزارت علوم باقی خواهد ماند؛ اما ماجرا اینجاست که دانشجویان چندان از گزینه‌های معرفی‌شده راضی نیستند. مسئله‌ای که باعث شده آنها دوباره در فضای مجازی با هشتگ‌هایی شبیه سلیمی وزیر نشود یا امین‌زاده وزیر نشود، دغدغه‌های خود را با حسن روحانی بازگو می‌کنند.

فضای امنیتی علامه را فراموش نکنید

پس از مطرح‌شدن نام حسین سلیمی به‌عنوان گزینه پیشنهادهی وزارت علوم، فعالان دانشجویی توییت‌هایی علیه سلیمی نوشته و یادآور شدند در دوره ریاست او در دانشگاه علامه وضعیت دانشجویان بدتر شده است. او اکنون ریاست دانشگاه علامه طباطبایی را برعهده دارد و دانشجویان این دانشگاه معتقدند فضای بسته و امنیتی امروز دانشگاه علامه طباطبایی ناشی از حضور آقای سلیمی است.

شایان محمدی، دبیر انجمن علمی دانشگاه علامه طباطبایی، در گفت‌وگو با «شرق» درباره گزینه‌های احتمالی وزارت علوم می‌گوید: «به صورت مشخص دولت یازدهم و دوازدهم سیاست‌هایی را در حوزه آموزش در پیش گرفته است که این تصور را به وجود می‌آورد که براساس سیستم مد نظر، مشکل در خود نهاد وزارتخانه است. سیاست‌هایی با عنوان کالبی‌سازی و خصوصی‌سازی دانش و حمایت از شرکت‌های دانش بنیان و سیاست‌هایی از این‌قبیل... فارغ از این مشکلاتی که وجود دارد، روی همین ساختار وزارت علوم و فرایندهای تشکیل‌زدایی با وجود این ادعا که از تشکیل‌ها حمایت می‌کنیم، وجود دارد. او افزود: «من از آقای سلیمی و عملکردشان در چند سال گذشته می‌گویم؛ با استناد به مصاحبه اخیرش که درباره بازگشت استادان اخراجی، بهبود وضعیت آموزشی و بازگشت دانشجویهای محروم از تحصیل سخن گفته بود؛ اما باید بگویم تجربه ما از مدیریتش متفاوت است. مثلاً ما در علوم اجتماعی انبوهی استاد داریم که هیچ‌کدام در این دولت دعوت به کار نشدند. مصداق بارز آنها ابراهیم توفیق، شهلا اعزازی و آقای شریف است. از طرف دیگر ما در استنادانی که به صورت جدید جذب شدند، رانت‌های مختلفی مشاهده می‌کنیم که اجازه بهبود شرایط را به علامه نمی‌دهند». این فعال دانشجویی افزود: «روح اختلالات خدمات آموزشی را می‌توان در انتخاب واحد چند روز گذشته دید که معيوب‌بودن سامانه و سرورهای دانشگاه این را نشان می‌دهد که با تدبیر ساده می‌شد آن را حل کرد. از طرفی ما با معاونت فرهنگی ارتباطات گسترده داشتیم و هر بار ما به دلیل کارشناسی‌ها از این معاونت به وزارت علوم شکایت می‌کردیم. این مطرح می‌شد که به دلیل اینکه دانشگاه علامه می‌خواهد فضا را در حوزه تشکل‌ها بسته کند دارد، به بسیاری از موارد قانونی عمل نمی‌کند». او همچنین درباره الهام امین‌زاده افزود: «من ایشان را می‌شناسم؛ اما خواندن

جامعه

بررسی گزینه‌های احتمالی حضور در وزارت علوم در گفت‌وگو با غلامرضا ظریفیان

مهر بی‌وزیر

وزیر علوم، محسن سلیمی، در جریان دیدار با اعضای هیئت مدیره دانشگاه علامه

نقل‌قول‌ها و اظهارنظرانش باعث می‌شود مطمئن باشیم آمدن او هم گرهی از کار ما باز نمی‌کند». حسین سلیمی، رئیس دانشگاه علامه حالا به‌عنوان یکی از گزینه‌های وزارت علوم مطرح است. برخورد‌های انضباطی با دانشجویان، وضعیت نامناسب تشکل‌ها و انجمن‌های صنفی و لغو مکرر برنامه‌ها با تعلیق حق‌التدریسی‌شدن استادان اخراج‌شده در دوره شریعتی، محروم‌بودن دانشجویان ستاره‌دار از تحصیل، جذب چندین‌برابری دانشجویان شبانه، انتخاب مدیرکوهایی برای جلوگیری از رشد آموزشی، فضای غیردانشجویی و مشکلات ساعت رفت‌وآمد خوابگاه‌های دانشگاه علامه، تنها گوشه‌ای از سبک مدیریت چهارساله حسین سلیمی در دانشگاه علامه طباطبایی است.

استقلال به دانشگاه معنا می‌دهد

غلامرضا ظریفیان، فعال سیاسی و معاون ویر علوم در دولت اصلاحات در گفت‌وگو با «شرق» در پاسخ به این سؤال که وزارت علوم در شرایط فعلی نیازمند چه وزیری است، گفت: «آموزش عالی نقش هدایتگری دانشگاه و تنظیم روابط آن را با دولت و جامعه دارد. در تمام دنیا دانشگاه‌ها به اعتبار روابط و قواعد مشخص خودشان قابل اعتبار هستند و اگر این ضوابط در دانشگاه‌ها حاکم نباشد، درواقع ما از دانشگاه نمی‌توانیم حرف بزنیم. مهم‌ترین ویژگی نظام آموزش عالی و دانشگاه بحث استقلال و خودگردانی دانشگاه‌هاست. دانشگاه‌ها در همه‌جای دنیا به‌دلیل آنکه محل تجمع نخبگان علمی جامعه هستند، این اجازه را به‌لحاظ ذاتی دارند که بتوانند خودشان در تعیین سرنوشت خودشان نقش اصلی را ایفا کنند. این به آن مفهوم است که دانشگاه باید در انتخاب استاد، در نوع هزینه‌کرد منابع مالی، در تعیین سلیب‌س‌های درسی و حتی در نوع فعالیت‌های درون‌دانشگاهی و فعالیت آماتوری برای آحادی دانشجو برای ورود به جامعه آزاد باشد.

بنابراین یک دانشگاه مطلوب دانشگاهی است که از نظر استقلال ساختاری، مالی، اداری و درعین‌حال استقلال آموزشی این‌اختیارها را داشته باشد. این استقلال به این مفهوم نیست که از سیاست‌های کلان استقلال دارد. طبیعتاً دانشگاه مهم‌ترین پیشران توسعه هر جامعه‌ای است، به این دلیل که از اواخر قرن بیستم و با شتاب بیشتری در قرن ۲۱ توسعه‌ای قابل اطمینان و پایدار است و حکمرانی مطلوب را ایجاد می‌کند که با دانایی پیوند بخورد و در اصطلاح به آن توسعه دانش‌بنیاد می‌گویند. توسعه‌ای که با دانش پیوند نمی‌خورد

او در پایان درباره وضعیت وزارت علوم در چهار سال گذشته افزود: «در یکی، دو سال اول آقای روحانی شاهد بودیم که وزرای قوی معرفی شدند و بخشی رای اعتماد نگرفتند و درنهایت با آمدن دکتر فرجی‌دانا و نقش بسیار مهم او در ساماندن و بهسازی فضای وزارت علوم در یک فضای امن نه امنیتی بتواند در عرصه‌های مورد نیاز عرصه‌های مختلف را با کیفیت لازم تربیت کنند، نیازهای جامعه را در همه عرصه‌ها فراهم کرده و در دانشگاه این نیازها را به سلیب‌س‌های درسی و مهارت‌های تبدیل‌کنند که دانشجو بتواند از این مهارت‌ها استفاده کند و درعین‌حال دانشگاه چون محل پرستش است و ذاتا کار دانشگاه پرسشگری است، آن را چه در عرصه طرح مسائل بنیادین دانش و چه در عرصه فعالیت‌های دانشجویی به رسمیت بشناسد و دانشجو بتواند در یک فضای امن نه امنیتی بتواند پرسشگری کند و در چارچوب قواعد دانشگاه، هم در عرصه دانش توانمند باشد و هم در عرصه مهارت‌های زندگی توانمند شود.

بنابراین وزیر علوم ایران باید اول فهم دقیقی از ماهیت نظام دانایی داشته باشد و درعین‌حال این توانایی و مشروعیت و پذیرش از سمت جامعه دانشگاهی را داشته باشد تا بتواند به‌عنوان یک پیشنهاد جدی وارد صحنه شود. درعین‌حال این اقتدار را داشته باشد که توسعه ملی را با توسعه علمی پیوند بزند».

او همچنین در پاسخ به این سؤال که بین سه گزینه مطرح فعلی برای تصدی وزارت علوم کدام‌یک را گزینه مطلوبی می‌داند، خاطرنشان کرد: «من وارد مصادیق نمی‌شوم، چون ورود به آن را درست نمی‌دانم. ولی معتقد در آموزش عالی با حضور بیش از ۵۰ هزار استاد، کشور ما ظرفیت‌های بسیار خوبی دارد که دولت از آنها استفاده کند و با پشتوانه عظیمی که در دانشگاه وجود دارد با استفاده از این نیروها دانشگاه را به سمت تعالی پیش ببرد».

او در پایان درباره وضعیت وزارت علوم در چهار سال گذشته افزود: «در یکی، دو سال اول آقای روحانی شاهد بودیم که وزرای قوی معرفی شدند و بخشی رای اعتماد نگرفتند و درنهایت با آمدن دکتر فرجی‌دانا و نقش بسیار مهم او در ساماندن و بهسازی فضای وزارت علوم در یک فضای امن نه امنیتی بتواند در عرصه‌های مورد نیاز عرصه‌های مختلف را با کیفیت لازم تربیت کنند، نیازهای جامعه را در همه عرصه‌ها فراهم کرده و در دانشگاه این نیازها را به سلیب‌س‌های درسی و مهارت‌های تبدیل‌کنند که دانشجو بتواند از این مهارت‌ها استفاده کند و درعین‌حال این اقتدار را داشته باشد که توسعه ملی را با توسعه علمی پیوند بزند».

آموزش عالی روند روبه‌رشدی داشت و با بی‌مهری مجلس درنهایت کارش به استیضاح کشیده شد. در یکی، دو سال اول هر وزیری که بر مسند کار قرار گرفت، باید آواربرداری انجام می‌داد، در دانشگاه اتفاقات سختی رخ داده بود و بسیاری از وظایف دانشگاه‌ها از آنها گرفته شده بود و فضای دانشگاه امنیتی بود و دانشگاه از نشاط لازم برخوردار نبود، به‌طور نسبی با وجود مشکلات در دوره اول روحانی فضای امنیتی بهتر شد، بسیاری از تشکل‌های دانشجویی توانستند دوباره فعالیت را شروع کنند، یک اتحادیه به تشکل‌ها اضافه شد، فضای جذب استادها درمجموع شرایط بهتری پیدا کرد و مدیریت دانشگاه از مدیریتی علمی‌تر بهره‌مند شد. طبیعتاً به‌دلیل حساسیت‌های موجود شرایط ایده‌آل نبود، اما به‌طور نسبی در دور اول آقای روحانی شرایط مطلوب‌تر شد. اما انتظار می‌رفت با عبور از مشکلات در دوره دوازدهم شرایط بهتری را داشته باشیم و با همان نکات یادشده دانشگاه نقش اصلی‌تری در توسعه ملی ایفا کند تا بتواند با یک برنامه جدی‌تر پیش برود که هنوز این اتفاق به وقوع نپیوسته و باید کمی منتظر ماند. امیدواریم آقای روحانی با انتخاب یک وزیر خوب این فاصله موجود را پر کند».

من الهام امین‌زاده، اصولگرا هستم

با مطرح‌شدن نام الهام امین‌زاده به‌عنوان یکی از گزینه‌های تصدی وزارت علوم، بازخوانی بخشی از مصاحبه وی با روزنامه ایران در پنجم اردیبهشت سال ۹۱ می‌تواند خط فکری وی را روشن‌تر کند. شاید قضاوت یک فرد با تنها یک مصاحبه دور از عدالت باشد، اما صراحت وی در بیان برخی نکات قابل‌تأمل است. امین‌زاده در سال ۹۱ که عملاً جریان اصلاحات هیچ کاندیدایی برای انتخابات مجلس نهم معرفی نکرده بود، با قرارگرفتن در فهرست اصولگرایان در مصاحبه‌ای با روزنامه دولت وقت، ضمن تمجید ضمنی از عملکرد دولت محمود احمدی‌نژاد، موضوع جریان انحرافی را نیز رد کرده و از عملکرد دولت در حوزه نفت و گاز نیز تمجید می‌کند. داده‌های بیشتری را می‌توان سازمان یک اصولگرا هستم، سیاست‌زدگی بد است، زمانی در دانشگاه، سیاست‌زدگی برابر بود با اعتراض مخالفت‌آمیز و ایجاد تشنج، به‌نحوی‌که در مقابل مسائل مثبت کشور هم این سیاست‌زدگی وجود داشت.

امین‌زاده که پیش از این معاون حقوقی دولت دوازدهم بود، حالا در تلاش است که بتواند تصدی وزارت علوم را در دست بگیرد و روز روز پیش نیز با مراجع دیدار و گفت‌وگو کرد. عده‌ای نیز که موافق حضور زنان در کابینه هستند تا تاب‌سو وزیر زن بشکنند، از حضور او استقبال می‌کنند، اما آیا صرف زن‌بودن برای تصدی وزارت برای زنان کفایت می‌کند؟

یکی از فعالان دانشجویی دانشگاه تهران که ترجیح می‌دهد نامش فاش نشود، در گفت‌وگو با «شرق» درباره گزینه‌های پیشنهادی می‌گوید: «با وجود انتقادات موجود به ضیاء هاشمی اما در انتظار رفتن او و شاید معرفی وزیر جدید بودم. مهرماه و زمان آغاز به کار دانشگاه‌ها نزدیک است، اما هنوز خبری از وزیر علوم نیست، باین‌حال همه منتظرند تا ببینند حسن روحانی چه کسی را برای وزارت علوم کابینه خود به مجلس شورای اسلامی معرفی می‌کند».

امین‌زاده به درد تصدی وزارت علوم نمی‌خورد و او که تا پیش از این درباره عدم فشار به روحانی برای انتخاب وزیر علوم سخن می‌گفت، حالا همه تلاشش را برای ایجاد فشار و ورود به کابینه دارد. درباره آقای سلیمی هم که ترجیح می‌دهم صحبت نکنم، اما درباره ضیاء هاشمی می‌گویم که حداقل این است که با ما حرف می‌زند، جوان است و اصلاح‌طلب، او با وجود اینها ما را به مرگ گرفته‌اند که به تب راضی نشویم. کاش دل آقای روحانی برایمان بسوزد...».

حالا فرهادی، وزیر پیشین علوم، از دانشگاه رفته، او در تمام این مدت در‌های وزارت علوم را روی خبرنگاران بسته بود و رسانه‌ها و دانشجویان همه در انتظار رفتن او و شاید معرفی وزیر جدید بودند. مهرماه و زمان آغاز به کار دانشگاه‌ها نزدیک است، اما هنوز خبری از وزیر علوم نیست، باین‌حال همه منتظرند تا ببینند حسن روحانی چه کسی را برای وزارت علوم کابینه خود به مجلس شورای اسلامی معرفی می‌کند».

خبر

۶۰۰ هزار ایرانی آژایمر دارند

● **ایلنا:** رئیس هیئت‌مدیره انجمن آژایمر ایران، با اشاره به وجود حدود ۶۰۰ تا ۷۰۰ هزار بیمار مبتلا به آژایمر در کشور گفت: درحال‌حاضر درمانی قطعی برای آژایمر وجود ندارد؛ ولی تشخیص زودهنگام و پیشگیری از این مسئله، بسیار حائز اهمیت است. غلامرضا حاجتی گفت: سالمندی در جهان و ایران رو به افزایش است و بر همین اساس، پیش‌بینی می‌شود در ۲۰ سال آینده، با چالشی جدی در حوزه آژایمر مواجه باشیم. او افزود: در کشور انگلیس ۸۰۰ هزار نفر بیمار آژایمر وجود دارد و سهم بودجه‌ای که صرف این بیماری می‌شود، ۱۸ درصد کل بودجه سلامت کشور است.

ادامه از صفحه ۱۶

شهر بدون آسیب: عزم جدی باکدامین سیاست؟

گروهی نیز با اتخاذ استراتژی «بقا در کوتاه‌مدت»، از مباحث سلامت می‌گذرند و به پسماندهای «بازار» در زباله‌دان‌های شهر پناه می‌برند تا شاید «موهبتی» نه‌چندان ارزشمند که دیگر به درد کسی نمی‌خورد، در زباله‌های شهر نصیب‌شان شود. برخی نیز کودکان نوزادشان را می‌فروشند تا برای کار باندهای «کودکان کار»، در آینده تأمین شود؛ کودکانی که در معرض هرگونه آسیبی قرار می‌گیرند و در خیابان‌ها و کوچه‌های این شهر که فقط روی خشن و ریمخت زندگی شهری را به آنها نشان می‌دهد، تمرین می‌کنند تا «جامعه‌ستیز» شوند. فضایی بادشده، خود موجد و زمینه‌ساز اعتیاد است. نکدی‌گری هم کم‌کم دارد به شغل تبدیل می‌شود که در غیاب «دولت»، به عنصر هویت‌بخش برخی از فضاهای شهر تبدیل شده است، تمام این وضعیت‌ها برخاسته از عوامل کلان‌تری هستند که عزم جدی‌تری را می‌طلبد. اینکه وزیر رفاه و شهردار تهران، طرح مشترکی را ریش بکشند، شاید کفایت نکند. داده‌های بیشتری را می‌توان سازمان داد که دست آخر، نشان می‌دهند رابطه معناداری بین شدت نابرابری در جامعه و «آسیب‌های اجتماعی» وجود دارد و صرف‌نوبد «همکاری» دولت و شهرداری، نمی‌تواند دستورکار انربخشی در حوزه کاهش آسیب‌های اجتماعی باشد. تازمانی‌که سیاست کلان در جامعه، معطوف به کاهش نابرابری‌ها در حوزه‌های مختلف نباشد و دربرگیرندگی و فراگیری در سیاست‌گذاری‌هایمان، جایگاهی نداشته باشند، شاید آرزوی «شهر بدون آسیب»، حتی با وجود شهرداری اصلاح‌طلب، وهمی بیش نباشد که در دنیای واقعی تحقق‌نخواهد یافت. منشأ اصلی بسیاری از آسیب‌های اجتماعی، فراتر از حوزه اختیارات شهرداری تهران و وزارت رفاه است و کلیت «دولت» باید به‌عنوان بازیگر اصلی، پادرمیانی کند. سیاست‌های ناکارآمد تخصیص منابع در سطح کلان، باعث شده توزیع جمعیت در سرزمین ایران با نامتوازیی ویرانگری روبه‌رو باشد و چند شهر مهم، بار تجربه زندگی مدرن و مرفه شهری را برای بخش اعظم جمعیت ایران، به دوش بکشند و در این بین، بخش بالایی از همان جمعیت نیز بهره‌ای حداقلی می‌برند. ریشه آسیب‌های اجتماعی شهر تهران در همین شهر نیست؛ در سیاست‌های اشتباه اتخاذشده‌ای است که موجب وضع نابرابر کنونی (هم بین شهرها و هم در خود شهرها) است، رصد پوشش‌های جمعیتی در دهه‌های اخیر، به‌خوبی نشان می‌دهند که تمرکزگرایی توسعه در چند نقطه شهری خاص، چگونه باعث شکل‌گیری اجتماعات نابایدار شهری شده که توانایی حل‌وفصل مشکلات و مسائل‌شان را ندارند. با اجتماعات شهری مواجه هستیم که کمترین تعلق را به محل سکونت‌شان دارند و به تهران به چشم «منبع درآمد» صرف، می‌نگرند. زمینه‌های اجتماعی شکل‌گیری شهرهای پایدار و تاب‌آوری که بتواند موجد مکانیسم‌های اجتماعی بازدارنده باشد، در بسیاری از شهرهای ما به‌ویژه تهران وجود ندارد. اگرچه بازیگران غیردولتی فعال در این حوزه‌ها کم نیستند؛ اما دیگر اجتماعات با انکار ظرفیت‌های‌شان را برای پیشگیری از «آسیب‌های اجتماعی» از دست داده‌اند؛ چون دیرزمانی است از این ظرفیت‌ها، هیچ بهره‌ای نبرده‌ایم. سیاست «حضور بسیار گهرنگ اجتماعات» در برنامه‌ریزی و سیاست‌سازی‌ها، باعث شده این اجتماعات حتی توان صورت‌بندی مسئله خود را نداشته باشند. چنان به حاشیه نظام ریمخت برنامه‌ریزی مشارکت‌گیز رانده شده‌اند که احتیاج به تمرین «برنامه‌ریزی مشارکتی» دارند تا بتوانند از ظرفیت‌های قبلی خود استفاده کنند یا حتی شیوه به‌کارگیری ظرفیت کنونی‌شان را بازآزموند. این بازیگران مهم و ذی‌نفعان تأثیرگذار در کاهش آسیب‌های اجتماعی، تاکنون هیچ نقشی‌ای سسوی برنامه‌ریزان و مداخله‌کنان دولتی و مدیریت شهری بر عهده نگرفته‌اند. به‌این‌سان، نه ملاحظه خاصی در سطح کلان داریم که نابرابری‌ها کاهش یابد و موهبت «توسعه» به‌طور عادلانه‌تری بین ساکنان این سرزمین توزیع نشود، نه به ظرفیت‌های محلی توجه داریم و نه بازیگران غیردولتی را دخالت می‌دهیم. حال کدامین سیاست‌ها و برنامه‌ها در دستورکار مشترک دولت و شهرداری تهران برای داشتن «شهری بدون آسیب» قرار گرفته است؟ شاید به‌اشتراک‌گذاشتن این سیاست‌ها و برنامه‌ها با افکار عمومی و اخذ بازخورد از کنش‌ورزان این حوزه، به شهردار اصلاح‌طلب یاری برساند.